

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8144/2024
19.09.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Ђурица, Владиславе Милићевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА, адвоката из ..., чији је пуномоћник Предраг Јовановић, адвокат у ..., против туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1749/23 од 20.02.2024. године, у седници већа одржаној дана 19.09.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 1749/23 од 20.02.2024. године у другом ставу изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Врању Гж 1749/23 од 20.02.2024. године у другом ставу изреке, тако што **СЕ ОДБИЈА** као неоснована жалба туженог и потврђује пресуда Основног суда у Врању П 1049/23 од 12.06.2023. године у ставу првом изреке у делу у ком је одржано на снази решење о издавању платног налога Пл. бр. 73/2021 од 08.10.2021. године за износ главног дуга од 10.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.07.2021 године, па до коначне исплате.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени ЈКП „Паркинг сервис“ Врање да на име трошкова поступка по ревизији накнади тужиоцу АА из ... износ од 18.000,00 динара, у року од 8 дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1049/23 од 12.06.2023. године, у ставу првом изреке одржано је у целости на снази решење о издавању платног налога Пл. бр. 73/2021 од 08.10.2021 године, те је тужени обавезан да тужиоцу на име главног дуга за пружене адвокатске услуге по рачуну бр. 129/2021 од 17.06.2021. године, исплати износ од 22.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.07.2021 године, па до коначне исплате и за трошкове издавања платног налога за износ од 11.800,00 динара. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да исплати тужиоцу на име трошкова

парничног поступка износ од 52.300,00 динара, при чему се на износ трошкова заступања од 49.500,00 динара, обрачунава законска затезна камата почев од извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 1749/23 од 20.02.2024. године одбијена је као неоснована жалба туженог ЈКП „Паркинг сервис“ Врање, и потврђена је пресуда Основног суда у Врању П.бр. 1049/23 од 12.06.2023. године, у ставу првом изреке, у делу у којем се одржава на снази решење о издавању платног налога Пл.бр. 73/2021 од 08.10.2021. године за износ главног дуга за пружене адвокатске услуге по рачуну бр. 129/2021 од 17.06.2021. године у износу од 12.000,00 динара, са законском затезном каматом почев од 14.07.2021. године, па до коначне исплате, и за трошкова издавања платног налога за износ од 11.800,00 динара, и ставу другом изреке. Преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је укинито решење о издавању платног налога Пл.бр. 73/2021 од 08.10.2021. године, за износ главног дуга од 10.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 14.07.2021 године, па до коначне исплате и у том делу је одбијен тужбени захтев као неоснован.

Против другостепене пресуде у преиначујућем делу, тужилац је изјавио благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одговор на ревизију коју је поднео тужени, Врховни суд није посебно разматрао имајући у виду да је поднет од стране директора туженог, а не пуномоћника адвоката у смислу одредбе члана 85. став 6. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног суда, посебна ревизија тужиоца у овом спору је дозвољена ради уједначавања судске праксе, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија основана.

Према утврђеном чињеничном стању, парничне странке су закључиле уговор о правном заступању пред домаћим судовима број 2021-670 од 18.02.2021. године, на одређено време за период од годину дана од дана потписивања. Уговором је у члану 9. предвиђено да уколико у току поступка, а пре окончања истог, пружаоцу услуга буде отказано пуномоћје, да је корисник услуга дужан да пружаоцу услуга накнади до тог момента парничне трошкове на име заступања. Тужени је обавештењем бр. 2021-1559 од 13.05.2021. године, обавестио тужиоца да раскида уговор о правном заступању пред домаћим судовима од 18.02.2021. године. Даље је утврђено да је тужилац заступао туженог у парници пред Основним судом у Сурдулици у предмету П.бр. 841/20, и то на два неодржана рочишта дана 11.02.2021. и 13.04.2021. године и на једном одржаном рочишту дана 08.06.2021. године, који трошкови су признати и правноснажном пресудом Основног суда у Сурдулици донетој у наведеној парници. Тужилац за предузимање наведених правних радњи од туженог потражује износ од по 6.000,00 хиљада за приступ

на два неодржана рочишта и износ од 10.500,00 динара за приступ на једно одржано рочиште пред Основним судом у Сурдулици у предмету П.бр. 841/20, укупно 22.500,00 динара.

Првостепени суд је, применом одредби чланова 17. и 89. став 1. Закона о облигационим односима усвојио тужбени захтев. По становишту тог суда, тужилац је пред Основним судом у Сурдулици у предмету П.бр. 841/20 предузео радње фактурисане у утуженим рачунима. Како је уговор између странака раскинут једностраном изјавом воље туженог, тужилац је на тај начин онемогућен од стране туженог да наплати предметно потраживање за признате предузете правне радње као адвокат, па је позивом на одредбу члана 8. и 9. Уговора и наведених одредби Закона о облигационим односима, првостепени суд усвојио тужбени захтев.

Другостепени суд је делимично потврдио првостепену пресуду у делу у коме се одржава на снази решење о издавању платног налога за износ главног дуга за пружене адвокатске услуге по рачуну бр. 129/2021 од 17.06.2021. године у износу од 12.000,00 динара (приступ тужиоца на два неодржана рочишта), док је преиначио првостепену пресуду тако што је укинуо решење о платном налогу и одбио тужбени захтев за износ од 10.500,00 динара са затезном каматом, који износ се односи на приступ тужиоца на једно одржано рочиште. Другостепени суд је става да у оквиру отказног рока од 30 дана тужилац није био у обавези да предузима одређене радње за корисника услуга - туженог, тако да самим пријемом обавештења о отказу уговора 15.05.2021. године, што је неспорно међу странкама, тужилац као пружалац услуга није имао више овлашћења да предузима било коју радњу. Како је у конкретном случају тужилац предузео радњу у предмету Основног суда у Сурдулици, П.бр.841/20, када је приступио одржаном рочишту дана 08.06.2021. године, након пријема обавештења о отказу уговора, то према становишту другостепеног суда, тужиоцу не припада накнада за ту предузету радњу, због чега је у том делу одбио тужбени захтев.

По оцени ревизијског суда, основани су наводи ревидента да је другостепени суд погрешно применио материјално право на основу ког је делимично одбио тужбени захтев.

Облигациони однос између парничних странака био је регулисан Уговором о правном заступању пред домаћим судовима од 18.02.2021. године, на одређено време за период од годину дана од дана потписивања. Тим уговором странке су уредиле и питање наплате трошкова тужиоца као пуномоћника туженог у предметима пред судовима. За случај да у току судског поступка тужиоцу буде отказано пуномоћје, странке су уговориле да је тужени дужан да тужиоцу накнади до тог момента парничне трошкове на име заступања (члан 9. уговора). У конкретном случају, као спорно се поставило питање да ли тужилац има право на накнаду и оних трошкова који су настали за период након пријема изјаве о отказу уговора, а у оквиру отказног рока од 30 дана који је предвиђен уговором. Према оцени Врховног суда, парничне странке у складу са одредбом члана 10. Закона о облигационим односима могу уговорити постојање отказног рока који се у том случају уговора у обостраном интересу. У том року пружалац услуга је у обавези да наручиоцу

пружа услуге у складу са уговором, док је корисник услуге у обавези да плати одговарајућу накнаду. Уговор престаје истеком последњег дана отказног рока, и од тог момента уговорне стране су ослобођене даљих обавеза. Имајући у виду да тужени није опозвао пуномоћје тужиоцу у смислу одредбе члана 92. став 1. Закона о парничном поступку, те да је тужилац заступао туженог у предмету Основног суда у Сурдулици, П.бр.841/20, када је приступио одржаном рочишту дана 08.06.2021. године, закључује се да је тужилац предузео наведену радњу у оквиру отказног рока који је истицао 14.06.2021. године, па стога тужиоцу припада право на накнаду трошкова у износу од 10.500,00 динара, који трошкови су и досуђени овде туженом у наведеној парници.

Имајући у виду да другостепени суд није правилно применио материјално право приликом оцене од ког момента уговор међу странкама престаје да проводи правна дејства, то је применом одредбе члана 416. став 1. Закона о парничном поступку другостепена пресуда морала бити преиначена као у ставу другом изреке.

Одлука о трошковима поступка по ревизији садржана у трећем ставу изреке, донета је применом члана 165. став 2. у вези са члановима 153. став 1. и 154. ЗПП. Тужилац је успео у поступку по овом правном леку и зато има право на накнаду трошкова за састав ревизије у износу од 18.000,00 динара.

**Председник већа – судија
Бранко Станић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић